

Uppsökande af naturens skönheter torde svårligen kunna påvisas från den äldre isländska literaturen; man eger nämligen ej rätt att med Lüning (*Die Natur, ihre Auffassung und poetische Verwendung in der alt-germanischen und mittelhochdeutschen Epik* s. 251) uti det flere gånger t. ex. i þrymskviðas »patriarkaliskt-idylliska» teckning af Þrymr (str. 6) påträffade uttrycket *sitja á haugi*, sitta på kullen, finna yppadt ett afsigtligt njutande af naturens skönhet. Ett sådant framträder först i en mera reflekterande tid och bör väl hufvudsakligen betraktas ur rent literär synpunkt. De skrifter, der det omtalas, äro antingen öfversättningar eller tillhöra så sen tid, att man eger rätt att förmoda romantiskt inflytande. I Friðþjófs saga, kap. 13, påträffas följande ställe, som anförts af Lüning i dennes arbete (s. 252¹): konung Ring säger till sina män och till Frithjof: jag vill, att I faren ut i skogen med mig i dag, att vi må roa oss och betrakta det vackra landskapet². I denna passus finner jag ett ytterligare bevis till de öfriga om Friðþjófssagans sena affattningstid. Ordet *skemtan* hänvisar just till det stående uttrycket i öfversättningarna. Så omtalas i den samling franska sånger (Lais af Marie de France), som Håkon Håkonsson lät öfversätta på prosa, känd under titeln *Strengleikar* eller *Ljóðabók* s. 49 (i Keysers och Ungers edition 1850), en drottning, som med sina mör gick *at skemta sér* i en

¹ Svårligen torde Lüning vinna någon anslutning för sin uppfattning af Frithiofssagan såsom så synnerligen gammal; den herskande åsigten uttalas af Mogk (*Grundriss der germanischen Philologie* II, 1, s. 132), enligt hvilken sagan »ist ein junges Erzeugniss aus dem 14 Jahrh.»

² *Vilek, at þið farið út á skóg i dag með mér, oss til skemtanar ok sjá fagrt landsleg.*

³ *Fara á skóg at skemta sér* förekommer också *Fornaldarsögur Norðrlanda* II, 417 (Thorsten Vikingssons saga); jfr *fara á hnotskóg at skemta sér*, Njála kap. 87.